

การศึกษาเชิงเบรีบเทียนเรื่องการ์ ฉบับที่ ๗

นางสาวจิรวราษฎร์ คงจิตต์

ศูนย์วิทยทรัพยากร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต
ภาควิชาภาษาไทย

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๒๘

ISBN 9 74-564-311-9

010683

15337506

A COMPARATIVE STUDY OF VARIOUS VERSIONS OF KAKI

Miss Jirawan Kongchit

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts

Department of Thai

Graduate School

Chulalongkorn University

1985

หัวขอวิทยานิพนธ์	การศึกษาเชิงเบรี่ยนเที่ยงเรื่องกาลี ฉบับที่ ๑
โดย	นางสาวจิราภรณ์ คงจิทธ์
ภาควิชา	ภาษาไทย
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์วชิร รัมยานันทน์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุญาตให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....มูลนิธิฯ..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....นายอธิการบดีฯ..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ศรี แย้มนักดา)

.....ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฯ..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์วชิร รัมยานันทน์)

.....ดร.กานต์ ภิรัตน์..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารค่า กีระนันทน์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาเชิงเปรียบเทียบเรื่องการอ่านบัคคลา
 ชื่อนิสิต นางสาวจิราภรณ์ คงจิตร์
 ภาควิชา ภาษาไทย
 อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์วชิร์ ร่มบะนันทน์
 ปีการศึกษา 2527

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะรวบรวมและศึกษาเรื่องการอ่านในประเทศไทย ทั้งที่เป็นวรรณกรรมรายแก้วและวรรณกรรมรายกรอง เพื่อให้เห็นถึงความแพร่หลายของเรื่อง และเปรียบเทียบเรื่องการอ่านบัคคลา ว่ามีความเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร

จากการศึกษาพบว่าเรื่องการอ่านเป็นเรื่องที่แพร่หลายมากเรื่องหนึ่ง มีปรากฏทั้งในรูปแบบรายแก้วและรายกรอง เรื่องการอ่านที่เป็นรายกรองนั้นแบ่งรายค้าประพันธ์หลายรูปแบบ ได้แก่ กลอง กับบี กับันท์ กลองสาค และลิลิก ส่วนรายแก้วได้แก่ ชาอกในพระไตรินภูก แหล่งที่พัฒนาเรื่องการอ่านมากที่สุด คือภาคกลาง รองลงมา คือภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงใต้ แต่ไม่พัฒนาในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เรื่องการอ่านที่มาจากนิบทาชาติกุในชุทธกนิกาย พระสุคันตปิฎก ในพระไตรินภูก เมื่อกว่า 100 ปีที่แล้วเรื่องรวมมาแต่งในรูปแบบค้าง ๆ หลายสันวน จึงเกิดความแตกต่างในค้านนี้อหันเนื่องมาจากการเปลี่ยนรายละเอียดของเรื่องในเหตุการณ์เดียวกัน และในเหตุการณ์บางช่วง และความแตกต่างอหันเนื่องมาจากการเพิ่มความซึ้งมีหัง การเพิ่มเหตุการณ์และเพิ่มเรื่องย่อย

ในค้านลักษณะการแต่งพนวนมีความแตกต่างกันในเรื่องกลวิธีการแต่งและการใช้ภาษาอันเนื่องมาจากการรูปแบบการแต่ง และความต้องการแสดงออกซึ่งความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ของกวี

ญี่ปุ่นเสนอแนะว่า ควรจะศึกษาวาระกรรมที่มีมาจากนิบทาชาติกุเรื่องอื่น ๆ เพื่อศึกษาความแพร่หลายในวรรณกรรมไทย

Thesis Title A comparative Study of Various Versions of Kaki
Name Miss Jirawan Kongchit
Thesis Advisor Professor Vacharee Ramyanadana
Department Thai
Academic Year 1984

ABSTRACT

The purpose of this thesis is to collect and make a comparative study of the different versions of Kaki in Thailand, both in prose and poetry, and to study its popularity among the Thai people.

The results show that it is one of the most popular stories in Thailand. It is written both in prose and poetry. Kaki appears in many different poetic forms: Klon, Kab, Khamchan, Klonsuat, and Lilit. The prose versions are in the form of Jātata. The versions of Kaki are most popular in the central part of Thailand. It also enjoys popularity in the South and the East, but not found in the North and the Northeast.

The story of Kaki is originated from Nipata-Jātaka in Khuddaka-Nikaya which is in Suttantapitaka of the Tri-Pitaka. The different versions are different in content because of the changes in details in the situations and the expansion of both situations and sub-plots.

As for style, there are some differences in the methods of writing and choices of words, which resulted from the differences in forms, and the writer is desired to show his poetic ability.

A suggestion for further study is that other stories which are derived from Nipata-Jataka should be examined in order to explore its popularity and influence on Thai literature.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมประการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตาและเอาใจใส่ ช่วยแก้ไข กลอุญจน์ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ของ ศาสตราจารย์วชรี รัมยะนันทน์ อารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาอันหาที่สุดมีให้กับนักวิจัยอย่างยิ่ง จึงขอ กราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

อนึ่ง หากไม่ได้คำแนะนำและกราบแก้ไขของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ศรี แย้มนักดา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารดา กีระนันทน์ งานชิ้นนี้คงจะไม่สำเร็จ ผู้ วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์และผู้ทางคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณา ให้ข้อคิดเห็นและช่วยเหลือในเรื่องข้อมูลต่าง ๆ งานนี้วิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดี แม้ผู้วิจัย จะมิได้เอียนามก์ขอให้รับทราบถึงความขอบพระคุณอย่างสูงของผู้วิจัยด้วย

ท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่เคยเป็นกำลังใจ เอาใจใส่ และให้หันอุคุหనุการศึกษามาโดยตลอด และขอขอบคุณน้อง ๆ และเพื่อน ๆ ที่เคยเป็น กำลังใจ และช่วยเหลือในงานวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จเรียบร้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๑.
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒.
กิจกรรมประการ	๓.
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
ขอบเขตของการวิจัย	๒
วิธีดำเนินการวิจัย	๓
สมมติฐานในการวิจัย	๓
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๓
บทที่ ๒ ความพยายามของเรื่องกาก	๔
วรรณกรรมอย่างแควเรื่องกาก	๕
ชาติ	๕
วรรณกรรมอย่างแควเรื่องกาก	๙
๑. กลอน	๙
ก. กลอนนาน	๙
ข. กลอนบทละคร	๑๔
ก. กลอนสกาว	๑๖
ง. บทโนรี	๑๘
จ. แหลกเรืองเล่นมหาศักดิ์	๒๐
ฉ. เพลงกลอนเมือง	๒๑
๒. ภาพ	๒๖
ก. ภาพหนึ่งเรื่อง	๒๖
ข. บทหกกลอนพระบูรพา	๒๙

3. คำนั้นที่	30
4. กลอนสาก	32
5. ลิพิท	34
บทที่ ๓ การศึกษาเปรียบเทียบเนื้อหาเรื่องภาษา	37
1. โครงเรื่อง	38
2. แกนเรื่อง	39
3. เนื้อเรื่อง	40
ก. การเปลี่ยนรายละเอียดของเรื่อง	41
1) การเปลี่ยนรายละเอียดในเหตุการณ์ เดียวกัน	54
ก) การเปลี่ยนรายละเอียดในสาเหตุ ของพฤติกรรม	54
ช) การเปลี่ยนรายละเอียดในวิธีการ	58
2) การเปลี่ยนรายละเอียดในเหตุการณ์บางช่วง ..	65
ก) ตอนเริ่มเรื่อง	66
ช) ตอนที่เป็นข้อสอบ	67
ก.) ตอนปิดเรื่อง	71
ช. การเพิ่มความ	72
1) การเพิ่มเหตุการณ์	85
2) การเพิ่มเรื่องย่อย	88
4. ตัวละคร	90
5. สถานที่	96

บทที่ 4 การศึกษาเบรี่ยນเพื่อบลกษณะการแต่งเรื่องกาภี	98
1. กลวิธีการแต่ง	98
ก. การแต่งแบบนิทาน	98
1) กลวิธีเล่าเรื่อง	98
2) กลวิธีคำเนินเรื่อง	100
ก) การเปิดเรื่อง	100
ข) การคำเนินเรื่อง	106
ค) การปิดเรื่อง	111
ช. การแต่งแบบนำเรื่องราวนางคณ์มาขยายความ	116
2. การใช้ภาษา	117
ก. การใช้สันนวนโวหาร	117
1) พวรรณโนโวหาร	117
ก) การพวรรณากความงามของสิ่งให้ลึกลับ	119
ข) การพวรรณากความน่ากลัวของสิ่งให้ลึกลับ	125
ค) การพวรรณากความยิ่งใหญ่ของสิ่งให้ลึกลับ	125
ง) การพวรรณากความรุ้สึกและอารมณ์ของคัวละคร ...	128
2) บรรยายโวหาร	139
3) เทคนาโวหาร	143
ช. การใช้ความเบรี่ยນ	145
1) ความเบรี่ยนความอุดมดก	147
2) ความเบรี่ยนโดยยกอุทาหรณ์	149
3) ความเบรี่ยนเฉพาะคัวของกวี	151
บทที่ 5 สรุปผลวิจัยและข้อเสนอแนะ	153
บรรณานุกรม	155
ภาคผนวก ก.	162
ภาคผนวก ข.	170
ประวัติผู้เขียน	178